

нитѣ мухи я накацахъ и немилостиво жилѣха страничкитѣ ѝ. Тя често махаше съ рѣцѣ и пѣш-
каше изтежко. Левчо разбра мѣката ѝ и веднага
се изправи до главата ѝ. Щомъ забѣлѣзваше
муха, веднага я стриваше между остритѣ си зѣби.

Левчо и Златка бѣха нераздѣлни другари.
Въ градината си играяха като братѣ и сестриче,
а на улицата се пазѣха като добри другарчета.

2. Златка открадната.

Едно лѣто Златкини отидоха на лозето, а
Левча оставиха да варди кѣщата. До лозето
имѣ има гѣста гора. Родителитѣ на Златка поч-
наха да вадятѣ картофи, а тя влѣзе въ гората
да гони шаренитѣ пеперуди. Пеперудитѣ я от-
влѣкоха на далече и тя изгуби пѣтя си.

Слѣдѣ малко единѣ господинѣ мина покрай
нея и я попита:

— Малко момиченце, що диришѣ само въ
тая гора? Не те ли е страхѣ отѣ вѣлцитѣ?

— Загубихѣ пѣтя и не мога да намѣря ма-
мини, отговори жално Златка.

— Не плачи, дѣвойче, азѣ ей сега ще те за-
веда при мама и при татка, каза господинѣтъ и
я взе на рѣцѣ.

Господинѣтъ крачи бѣрзи крачки, а Златка
се радва, че скоро ще отиде при мама и при тат-
ка. Ала това скоро не се свѣршваше: вѣрвѣха
цѣлѣ день, а мама и татко не се виждаха. Кѣдѣ
ли я води непознатиятъ човѣкъ!

Родителитѣ ѝ извадиха картофитѣ и се при-
готвиха да си ходятѣ. Потѣрсиха Златка, но дѣ
я? . . . Тѣрсиха я до срѣдѣ ноцѣ изѣ гората.
ала нигдѣ не можахъ да я намѣрятѣ. Най-послѣ